

oprette nogle flere pladser, og det er dér, hvor jeg har min afgørende tvivl.

Der er ikke plads på de videregående uddannelser i øjeblikket. Det er den melding, vi får fra alle steder, så derfor er det jo rent fiktivt, medmindre man vil bruge det pålæg, der ligger i lovforslaget, til at tvinge dem til at optage flere. Ellers falder karaktergennemsnittet ikke, og så står vi her til sommer og kan konstatere, at der måske er kommet 200-300 ekstra ind.

Mit ærinde her er at sige, at jeg synes, det er varm luft. Vi skal ikke snyde de unge og tro, at der kommer flere pladser med det her lovforslag, medmindre man vil presse flere ind på den plads, der er.

Christian H. Hansen (DF):

Når man nu vælger at hive denne universitetslov frem, mener vi i Dansk Folkeparti, at man egentlig skulle have taget fat på en mere kritisk gennemgang af universitetsloven med henblik på senere lovændringer.

Vi har i øjeblikket en meget bred debat herhjemme om mål, kvalitet og styring af vore uddannelser. Det er noget, der er meget vigtigt for vores samfund, idet en veluddannet befolkning er en vigtig forudsætning for Danmarks fortsatte velstand og velfærd.

Når man nu skulle tage denne her universitetslov ned af hylden, burde man derfor have afsat den fornødne tid til virkelig at tage fat på hele lovgivningen og ikke bare lave små ændringer, som der her er lagt op til.

Det, man så lægger op til her, er først og fremmest at sikre, at optagelseskriterierne til videregående uddannelser ikke hindrer kvalificerede unge uddannelsessøgende i at komme i gang med deres studium, når de selv ønsker det. Det, at man ifølge lovforslaget vil flytte nogle fra kvote II til kvote I, vil jo nok alt andet lige betyde, at flere unge får mulighed for direkte at påbegynde deres uddannelse uden at skulle kvalificere sig yderligere.

Dansk Folkeparti kan godt støtte, at man mindsker kvote II-ordningen, da en årelang pointjagt efter Dansk Folkepartis opfattelse ikke giver et ordentligt billede af en ansøgers faglige kvalifikationer, men vi mener faktisk, at flere optagelsesprøver skal være afgørende for, hvordan man kommer videre i sit uddannelsesforløb. Man må så nok også indrømme, at en omfattende brug af kvote II meget nemt kan give et indtryk af, at det i sig selv er en fordel at udskyde sin uddannelse.

Så nogle af de grundlæggende tanker i det her lovforslag kan vi godt støtte, men man burde have taget fat på hele bylden i stedet for bare at suge lidt ud af den. Vi mener faktisk i Dansk Folkeparti, at man skulle have taget drøftelserne med de enkelte uddannelsesområder, inden man kom med lovforslaget. Det ville have medført, at mange spørgsmål var blevet sat på plads fra starten.

Dansk Folkeparti vil selvfølgelig aktivt følge det her forslag i udvalget, og så må vi jo se, hvad et grundigt og omfattende udvalgsarbejde kan medføre.

Elisabeth Arnold (RV):

Det forslag, vi behandler her i dag, er jo en, man kan sige beklagelig konsekvens af, at vi overhovedet har adgangsbegrænsning til de videregående uddannelser her i landet.

Det er jo en gammel kalamitet ved uddannelsessystemet, at vi ikke har fri adgang til alle videregående uddannelser. Det ville være dejligt, det ville også være godt, hvis vi helt automatisk vidste, at alle unge mennesker og for den sags skyld også ældre mennesker altid valgte de uddannelser, som de passede utrolig godt til, og som der var brug for i samfundet.

Men sådan er det ikke. Vi har haft adgangsbegrænsning i mange, mange år i Danmark, og når man har en adgangsbegrænsning, så kommer der altid en diskussion om, hvordan man etablerer denne adgangsbegrænsning, og hvordan man administrerer den i praksis.

Etablering af kvote I og kvote II var fra starten tænkt som en hjælp til dem, der havde for lav en kvotient til at komme ind på kvote I. Kvote I skulle være hovedvejen, og kvote II skulle være en mulighed for dem, der enten var kommet meget sent i gang, eller som ikke havde høj nok studentereksamen eller adgangsgivende eksamensgennemsnit til at komme ind på kvote I.

Det skred, der er sket, siden systemet blev indført i 1991, er sådan set forklarligt, men det har medvirket til en uheldig spiral, sådan at adgangskvotienterne til kvote I er blevet højere og højere, fordi der jo ikke er et ubegrænset antal pladser, og det betyder så, at unge, der går i gymnasiet, tænker, at de lige så godt kan lade være med at prøve at få en høj karakter, for det kan alligevel ikke svare sig at prøve at komme ind, de må hellere prøve at tage på jordomrejse, på højskole eller kvalificere sig på anden vis og så derefter prøve at komme ind på kvote II.